

УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ

ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ

МАТВІЙЧУК ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ

УХВАЛА

Київ

13 жовтня 2019 р.

6614/0/18-19

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчук Віктор Володимирович, попередньо вивчивши та перевіrivши заяву Ілясової Ірини Миколаївни стосовно судді Комунарського районного суду міста Запоріжжя Дмитрієвої Марії Михайлівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 23 серпня 2019 року за вхідним 1-4827/0/7-19 надійшла заява Ілясової І.М. щодо неправомірних, на її думку, дій судді Комунарського районного суду міста Запоріжжя Дмитрієвої М.М. під час здійснення правосуддя у справі _____ за позовною заявою публічного акціонерного товариства «Райффайзен Банк Аваль» до _____, _____ про стягнення заборгованості за кредитним договором.

У заяві Ілясова І.М. зазначає про: порушення суддею засад гласності і відкритості судового процесу та його повного фіксування технічними засобами, оскільки під час розгляду справи _____ фіксування судових засідань здійснювалося «технічними засобами, що не обліковувалися протягом 2018 року на бухгалтерському обліку ТУ ДСА в Запорізькій області»; порушення принципу змагальності сторін, оскільки судові повістки _____ надсилалися на адресу місця її проживання, зазначеного у позовній заяві, а не за місцем реєстрації; недодержання судом вимог, передбачених Інструкцією з діловодства у місцевих загальних судах, затвердженої Наказом ДСА України 17 грудня 2013 року № 173, пункту 1 розділу II Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень, затвердженого рішенням Вищої ради правосуддя від 19 квітня 2019 року щодо оформлення судових рішень, зокрема ухвал суду від 22 березня, 29 листопада 2018 року та 6 березня 2019 року, які, на думку заявника, не містять «реєстраційних позначок»; не належне дослідження судом матеріалів справи під час ухвалення судового рішення.

На підставі викладеного у заяві, Ілясова І.М. просить перевірити правомірність дій судді Дмитрієвої М.М. під час розгляду справи.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 23 серпня 2019 року заяву Ілясової І.М. передано для

попередньої перевірки члену Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчуку В.В.

Згідно з пунктами 1 та 2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи, а за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, – повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Вища рада правосуддя затверджує та розміщує на офіційному веб-порталі судової влади зразок дисциплінарної скарги (частина третя статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»).

Пунктами 3, 4 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують викладені у дисциплінарній скарзі відомості.

Аргументи Ілясової І.М. щодо неспалежного здійснення фіксування судового процесу, надсилання судової повістки за місцем проживання, а не за місцем реєстрації не свідчать про наявність у діях судді Дмитрісової М.М. ознак дисциплінарного проступку, оскільки за загальним правилом, в силу своїх функціональних обов'язків, фіксування судового засідання технічним засобом, а також належне оформлення судових повісток і здійснення за їх допомогою виклику чи повідомлення здійснює секретар судового засідання, а не суддя. Це прямий обов'язок секретаря судового засідання прописаний у пунктах 1, 3 частини першої статті 67 ЦПК України.

Крім того, під час попередньої перевірки заяви Ілясової І.М. встановлено, що представник відповідач у справі –) зверталася до суду із зауваженнями щодо технічних записів судових засідань, протоколів судових засідань та їх розгляду по цивільній справі за позовною заявою публічного акціонерного товариства «Райффайзен Банк Аваль» до , про стягнення заборгованості за кредитним договором, яку ухвалою Комунарського районного суду міста Запоріжжя від 10 квітня 2019 року залишено без розгляду.

У вказаному судовому рішенні зазначено, що згідно із наявною у матеріалах цивільної справи відповіддю ТУ ДСА України в Запорізькій області від 25 жовтня 2018 року система фіксування під інвентаризаційним номером закріплена за Комунарським районним судом міста Запоріжжя

та відповідно до опису техніки 11 грудня 2017 року закріплена за залом судових засідань Комунарського районного суду міста Запоріжжя № 2.

Щодо аргументів Ілясової І.М. про недодержання судом вимог, передбачених Інструкцією з діловодства у місцевих загальних судах, затвердженої Наказом ДСА України 17 грудня 2013 року № 173, пункту 1 розділу II Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень, затвердженого рішенням Вищої ради правосуддя від 19 квітня 2019 року щодо оформлення судових рішень, зокрема ухвал суду від 22 березня, 29 листопада 2018 року та 6 березня 2019 року, які, на думку заявника, не містять «реєстраційних позначок» під час попередньої перевірки встановлено таке.

Так, відповідно до Інструкції з діловодства у місцевих загальних судах, затвердженої Наказом ДСА України 17 грудня 2013 року № 173 реєстраційна позначка – це штрих-код та літерно-цифрова інформація, зазначена над штрих-кодом, що містить найменування суду, реєстраційний номер документа та дату реєстрації. З аналізу змісту Інструкції убачається, що така реєстраційна позначка зазначається працівниками апарату судів на першій сторінці вхідних документів під час їх прийняття судами, а не суддями під час ухвалення судових рішень.

Розділом II Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень, затвердженого рішенням Вищої ради правосуддя від 19 квітня 2019 року встановлено процедуру підготовки судом інформаційних ресурсів Реєстру.

Як убачається із офіційного веб-сайту «Єдиний державний реєстр судових рішень» копії ухвал суду від 22 березня, 29 листопада 2018 року надіслані до реєстру у день їх постановлення. Ухвали від 6 березня 2019 року судом не поставлялися. Водночас встановлено, що вступна та резолютивна частина рішення Комунарського районного суду міста Запоріжжя від 6 березня 2019 року, ухваленого по суті розгляду справи до Реєстру надіслано судом у день його ухвалення, а повний текст рішення суду – 11 березня 2019 року, у межах визначених процесуальним законодавством (п'ять днів).

Доводи щодо неналежного дослідження судом обставин справи під час ухвалення судового рішення, зокрема в частині отримання кредитних коштів, слід зазначити, що виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно із процесуальним законодавством. Рішення суддів не можуть підлягати будь-якому перегляду поза межами апеляційних чи касаційних процедур, а дисциплінарна відповідальність суддів не повинна поширюватися на зміст їх рішень.

Відповідно до статті 14 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» учасники судового процесу та інші особи у випадках і порядку, встановлених законом, мають право на апеляційне та касаційне оскарження судового рішення.

Вища рада правосуддя не наділена законом повноваженнями встановлювати або оцінювати обставини справи, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, а також законність та обґрунтованість судових рішень.

Тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної

відповідальності, за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості (пункт 66 Рекомендації Рекомендація CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки).

Дисциплінарна справа щодо судді може бути відкрита тільки у випадках, коли мала місце не гідна звання судді поведінка і її наслідки є такими серйозними і жакливими, що потребують накладання дисциплінарних стягнень (пункт 5 Резолюції Європейської асоціації суддів стосовно ситуації в Україні в сфері дисциплінарної відповідальності суддів (Тронхейм, 27 вересня 2007 року).

За результатом вивчення заяви Ілясової І.М. встановлено, що вона не містить жодних конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Дмитрієвої М.М. ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Згідно з пунктом 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаргнику, якщо вона не містить відомості про ознаки дисциплінарного проступку судді.

За таких обставин заява Ілясової І.М. підлягає залишенню без розгляду та поверненню заявнику.

Враховуючи вищевикладене, керуючись статтями 42 – 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтями 106, 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»,

ухвалив:

заяву Ілясової Ірини Миколаївни стосовно судді Комунарського районного суду міста Запоріжжя Дмитрієвої Марії Михайлівни залишити без розгляду та повернути заявнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

~~В.В. Матвійчук~~